

UDVALGET VEDRØRENDE
 REVISION AF RETSPLEJELOVENS
 AFSNIT OM ADVOKATER.

Bilag 2.

Ved skrivelse af 4. april 1974 nedsatte justitsministeriet et udvalg med den opgave at foretage en gennemgang af retsplejelovens første bogs sjette afsnit om advokater.

Udvalget fik følgende sammensætning:
 højesteretsdommer Mogens Hvidt (formand),
 generalsekretær Poul Østergaard, advokatrådet,
 landsretssagfører N. Th. Kjølbbye,
 advokat Niels Hove og
 kantorchef O. Perch Nielsen, justitsministeriet.

Som sekretær for udvalget beskikkedes fuldmægtig i justitsministeriet Niels Waage.

Ved skrivelse af 10. september 1974 har justitsministeriet yderligere beskikket professor, dr. jur. Bernhard Gomard som medlem af udvalget.

Udvalget er anmodet om inden den 1. september 1974 at fremkomme med en udtalelse om, hvilke ændringer der bør foretages i retsplejelovens §§ 119, 124 og 129 efter gennemførelsen af undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 148 af 5. april 1971 om karaktergivning ved de højere uddannelsesinstitutioner.

Baggrunden for anmodningen er, at bekendtgørelsen afskaffede „16-skalaen“ for juridisk kandidateksamen og indførte den såkaldte „13-skala“, uden angivelse af hovedkarakterer.

Udvalget har holdt et par møder om dette spørgsmål og skal herefter udtale følgende:

1. *Nugældende og tidligere eksamensbetingelser for advokatbeskikkelse m. v.*

Efter retsplejelovens § 119, stk. 1, kræves, for at beskikkelse som advokat kan meddeles blandt andet, at ansøgeren har bestået juridisk embedseksamen med mindst 2. karakter af 1. grad. Samme eksamenskrav er stillet i § 124, stk. 1, for så vidt angår op-

nåelse af møderet for landsret, og i § 129, stk. 3, for så vidt angår meddelelse af proceduretilladelse. Medens de to sidstnævnte bestemmelser ikke indeholder nogen dispensationshjemmel, nævner § 119, stk. 1, for så vidt angår meddelelse af advokatbeskikkelse, at „for den, der har bestået juridisk embedseksamen med ringere karakter, kan justitsministeren fravige den nævnte eksamensbetingelse, når ganske særlige forhold taler derfor“.

Sagførerloven af 1868 krævede til opnåelse af beskikkelse som underretssagfører, at juridisk embedseksamen var bestået med mindst „haud illaudabilis“. Dette udtryk betegnede efter eksamensforordningen af 1839 den næstlaveste hovedkarakter, idet karakteren „non contemnendus“ var lavere.

Ved anordning nr. 178 af 1. december 1902, jfr. bekendtgørelse nr. 179 af 4. december 1902, afskaffedes hovedkarakteren „non contemnendus“. Kravene til opnåelse af „haud illaudabilis“ ændredes ikke væsentligt, men denne hovedkarakter opdeltes nu i to grader. Afskaffelsen af den hidtil laveste karakter var ensbetydende med, at det nu var tilstrækkeligt til at opnå beskikkelse som underretssagfører, at juridisk embedseksamen var bestået med laveste karakter.

Ved anordning nr. 227 af 19. april 1918, jfr. bekendtgørelse nr. 228 af 20. april 1918, ændredes betegnelsen for „haud illaudabilis“ til 2. karakter, og opdelingen af hovedkarakteren i to grader opretholdtes. Da retsplejeloven af 1916 havde opretholdt sagførerlovens krav om „haud illaudabilis“ uden angivelse af grader, var laveste karakter fortsat tilstrækkelig til opnåelse af beskikkelse som underretssagfører.

Først ved lov nr. 209 af 23. juli 1932 skærpedes reglerne, blandt andet efter henstilling fra sagførrådet. Herefter krævedes mindst 2. karakter af 1. grad til opnåelse